

kunne sige: Nu have vi En, som bør springe sine Kammerater forbi. Jeg tror, at Valg hver sjette Gang vil være fuldkommen tilstrækkelig til at fremdrage de dygtige eller fremragende Kræfter, som maatte findes. Jeg tror ogsaa, at Valg-avancementet, saaledes som det finder Sted efter Hærplanen, ikke gjør den tilsigtede Nytte, men derimod meget ofte sætter ondt Blod. — Med Hensyn til Aldersgrændsen har jeg tidligere hadt Leilighed til at udtale min Anskuelse. Jeg er i og for sig ingen Ven af Aldersgrændser; thi det er ikke Alderen, som gjør Udslaget med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand er dygtig til at være Befalingsmand eller ikke, idet nemlig Alderens Virkninger komme til meget forskellige Ender hos de forskellige Individer. Den Eine kan besidde Mands- og Segensfriskhed indtil en langt højere Alder end en Anden; men jeg tror dog, det er nødvendigt at bibeholde en Aldersgrændse, fordi Befalingspersonalet maa rekruteret med friske Kræfter; de gamle Kræfter maa gaa bort, for at der kan komme ungt Blod ind i Hæren. Saaledes som Aldersgrændsen er ansat efter Hærplanen, virker den imidlertid skadelig; thi de 3 Aar og 3 Maanedes, hvori en Officer kan blive staaende, efterat han har naaet Aldersgrændsen — altsaa efterat han har naaet det Punkt, da han ikke længere kan avancere — virke skadelig; de virke demoraliserende paa Manden selv, og de hæmme Avancementet for Undermandene. — Svad Artilleriet og Hytteriet angaar, tror jeg ikke, at Noget kan være uenig om, at der er sket et Fremskridt ved det foreliggende Lovforslag derved, at man har forstærket disse to Vaabenarter. Der er nemlig i den sidste Krig gjort saa værdifulde Erfaringer, med Hensyn til hvad der kan og bør udrettes med disse Vaaben, at det vilde være umuligt at foretage en Revision af en Hærplan uden at tage disse Erfaringer i Betragtning. — Jeg kan i Alt være enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), kun ikke i, at han vil vedblive at betragte Forsvarsvæsenet som et politisk Spørgsmaal. Forsvarsvæsenet er et Livsspørgsmaal for os, og naar det kommer an paa Fædrelandets Vel, bør alle politiske Hensyn træde i Baggrunden. — Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Berntsen) udtalte Noget om Kjærlighed til Fædreland og Modersmaal. Han vilde nemlig ikke betragte Forsvarsspørgsmaalet som det Vigtigste, hvorimod han betragtede som det Vigtigste at fremme Kjærlighed til Fædreland og Modersmaal. Jeg er enig med ham i, at Kjærlighed til Fædreland og Modersmaal er det Vigtigste, thi uden den kan intet virksomt Forsvarsvæsen tænkes; men, mine Herrer, lad os vise vor Kjærlighed til Fædreland og Modersmaal ved at vise vor Beredvillighed til at bringe alle de Offre, der forlanges af os, naar det gjælder Forsvaret af Fædreland og Modersmaal.

Formanden: Folkethingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Thorup: Jeg frasalder Ordet.

Aufjær: Der er ikke megen Dpforsbring til at tage Ordet paa dette Stadium af Forhandlingerne. Jeg havde tiltænkt de Herrer et længere Foredrag; men min ærede Ven her foran, Folkethingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), har fritaget mig for at fremsføre en Del af, hvad jeg kunde have at sige. Han har sagt det saa varmt, saa alvorligt og saa indtrængende, at jeg tvivler om, at det, jeg kunde have at sige i den Henseende, vilde kunne have gjort samme Indtryk som det, han har sagt. Jeg ser rundt omkring mig forskellige smilende Miner ved disse Ytringer, men jeg forsiktrer, at de ere saa alvorlig mente, som Noget kan være det. Naar man staar paa forskellige Standpunkter — og man kan neppe staa paa mere forskellige Standpunkter end det ærede Medlem og jeg — er det overordentlig tiltalende at træffe, at der hos en Modstander kan findes oprigtig Kjærlighed til et Emne, for hvilket man selv har en overordentlig varm og levende Interesse, og det til Trods for den diametrale politiske Stilling, man iøvrigt indtager. Jeg skal altid erkjende ligeoverfor det ærede Medlem, at jeg ikke hos Noget heri denne Sal har fundet en mere varm, levende og klar Interesse for vort Forsvarsvæsen, end jeg har truffet hos det ærede Medlem. Jeg skal derfor holde mig borte fra alle almindelige Betragtninger over vort Forsvarsvæsen; jeg behøver ikke at sige Noget til, hvad det ærede Medlem har sagt, men jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger. Det har for mig været en særdeles glædelig Sagtagelse at gjøre, naar jeg ser tilbage paa, hvad der tidligere er foreslået her i Salen, nu at høre, hvormange militære Nøstter der denne Gang er kommet til Udtalelse her, og med hvormegen Opmærksomhed man har hørt dem. Det er for mig et Bæsel om, at der rundt om i Landet har reist sig en alvorlig Fjælselse af, at dette Spørgsmaal ikke længer kan skydes til Side, men at det nødvendigvis maa komme til en Afgjørelse, dersom det ikke skal medføre overordentlig stor Fare for vort Fædreland. Den Omstændighed, at saamange Militære ere bleven valgte ind i denne Sal, tyder paa, at der rundt om hos Vælgerne er en Fjælselse af, at der her er et Spørgsmaal, for hvilket Alle have levende Interesse. Naar vi Militære tidligere talte om disse Sager, sagde man: Det er Standsinteresser, som bringe de Herrer til at tale, og dette var da tilstrækkeligt til at vække en vis Betænkelighed ligeoverfor de Ytringer, som fremkom; men hvis de Herrer ville gjøre sig den Meilighed at tænke tilbage paa, hvad her idag er udtalt fra